

II. Forespørgsler.

1. Den 12. november 1959 anmeldtes i folketinget (F. sp. 620) følgende forespørgsel til arbejdsministeren af *Alfred Jensen, Ragnhild Andersen, Fuglsang, Lynnerup Nielsen* og *Petra Petersen*:

„Hvad agter ministeren at foretage sig i anledning af arbejdsgivernes vilkårlighed på arbejdspladserne og for at sikre, at arbejdere, der sætter ind for tryghed og ordnede forhold, ikke udsættes for Arbejdsgiverforeningens organiserede boykot?“

Fremme af forespørgslen vedtoges ¹³/₁₁ (F. sp. 645).

Forespørgslen foretoges ²⁷/₁₁ og ¹/₁₂ (F. sp. 1043 og 1091).

Efter at *Alfred Jensen* (DK) som ordfører for forespørgerne nærmere havde begrundet forespørgslen, udtalte *arbejdsministeren*:

„Som svar på det ærede medlems forespørgsel kan jeg straks sige, at regeringen ikke for tiden har planer om at ændre lovgivningen om de arbejdsretlige forhold på arbejdspladserne. Både forespørgerne og øvrige ærede medlemmer ved jo, at forholdet mellem arbejdere og arbejdsgivere på arbejdsmarkedet ordnes ved frie aftaler mellem parterne eller ved fagretlige organisationer, som de to parter selv har etableret, og som lovgivningen har konfirmeret. Det er kendt for enhver — eller burde i hvert fald være det — at der i Danmark mellem parterne og med parternes tilslutning er etableret et fagretssystem, som ordner eventuelt opståede stridigheder. F. eks. har vi jo i Danmark siden 1910 haft regler om den faste voldgiftsret, som er lovfæstet, og som er indrettet på, at stridigheder i det daglige på arbejdspladserne kan få en retlig afgørelse i overensstemmelse med de regler, som gælder parterne imellem.

Dette retssystem dels med den faste voldgiftsret, dels med de faglige voldgiftsretter inden for de enkelte fag har hidtil vist sin evne til at klare de foreliggende problemer. Det kan naturligvis ikke udelukkes, at selv et retssystem kan komme ud af takt med den udvikling, som sker i erhvervslivet, og at ændringer af den grund kan være nødvendige. For at undersøge, om noget sådant er tilfældet, og, hvis det er tilfældet, hvilke ændringer der så måtte være ønskelige, har regeringen den 15. august 1956 nedsat en arbejdsretskommission. Denne kommission, hvor arbejdslivets parter er repræsenteret, gennemgår nu problemerne om, hvorvidt arbejdsretsforholdene — herunder septemberforliget — harmonerer med det trin i udviklingen, vi er nået til inden for erhvervslivet. Regeringen lægger vægt på denne kommissions arbejde, fordi arbejds-